

Συνέντευξη με την συγγραφέα και μεταφράστρια, Μαρία Αγγελίδου

25/07/16

Τα παιδικά βιβλία που έχει γράψει θα μπορούσαν να γεμίσουν ολόκληρη βιβλιοθήκη ενώ έχει κάνει την μετάφραση σε μερικά από τα πιο αγαπημένα βιβλία ενηλίκων που έχει διαβάσει. Η πολυβραβευμένη συγγραφέας και μεταφράστρια Μαρία Αγγελίδου, μας απαντάει σε μερικές ερωτήσεις και εμείς την καλοσωρίζουμε και επίσημα στο deBóp!

Μέσα σε έναν ωκεανό βιβλίων που απευθύνονται σε παιδιά, υπάρχουν κατά την άποψή σας κάποια «στάνταρ» που κάνουν ένα παιδικό βιβλίο «καλό»;

Κάθε εποχή, κάθε κουλτούρα, βάζουν τα δικά τους “στάνταρ”. Τα οποία φυσικά παρέρχονται, αλλάζουν, διαδέχονται το ένα το άλλο. Η αξιολόγηση του καλού και του κακού είναι συνάρτηση της εποχής, της περιοχής, της ιστορικής στιγμής. Το ίδιο βιβλίο, που πριν από εκατό χρόνια μία κοινωνία το αξιολογούσε “καλό”, μια άλλη σήμερα το σφραγίζει “κάκιστο”. Το ποια βιβλία θεωρούμε “καλά” και ποια “κακά” λέει περισσότερα για μας παρά για τα συγκεκριμένα βιβλία.

Τι γίνεται με όλα τα άλλα παιδικά βιβλία που εκδίδονται; Υπήρξε μια εξαιρετικά μεγάλη παραγωγή, από όλους σχεδόν του εκδοτικούς οίκους, το χειμώνα που μας πέρασε και φαντάζομαι ότι κάτι τέτοιο θα συνεχίσει και την επόμενη χρονιά. Θεωρείτε ότι στηρίζεται στην αναμφισβήτητα μεγάλη κινητικότητα που υπάρχει γύρω από την αγορά που σχετίζεται με το «παιδί» ή στο ότι είναι εύκολο να γράψει κανείς ένα παιδικό βιβλίο;

Πουθενά και ποτέ δεν είναι ανάλογη η ποιότητα της ποσότητας σε περιόδους πληθωρισμού - και δεν εννοώ μόνο τον οικονομικό πληθωρισμό, αλλά και τον πληθωρισμό αξιών ή προϊόντων πνεύματος και λόγου. Είναι ολοφάνερο, νομίζω, ότι εκδίδονται υπερβολικά πολλά ανάξια λόγου ή και κακά παιδικά βιβλία. Η μεγάλη ποσότητα ασφαλώς οφείλεται εν μέρει στην εμπορικότητα του παιδικού βιβλίου -σήμερα που όλες οι υπόλοιπες κατηγορίες βιβλίου δεν πάνε ιδιαίτερα καλά. Η κακή ποιότητα οφείλεται ασφαλώς στην βαθιά ριζωμένη πίστη μας ότι το παιδικό είναι “ευκολότερο” από το ενήλικο βιβλίο. Πρόκειται για κακή και ανόητη παρεξήγηση: το καλό παιδικό βιβλίο πρέπει να είναι καλό βιβλίο - τελεία. Και πιστέψτε με: δεν είναι ευκολότερο (ή δυσκολότερο) να γράψει κανείς βιβλίο για παιδιά. Πιο ευαίσθητο, πιο συνειδητό, πιο προσεκτικό ναί. Πιο εύκολο, όχι.

Διαβάζετε παιδικά βιβλία με τον ίδιο ενθουσιασμό που διαβάζετε λογοτεχνία και άλλα βιβλία που αφορούν ενήλικες;

Όταν είναι καλό το βιβλίο, τότε δεν έχει καμιά σημασία αν είναι βιβλίο για μικρούς ή για μεγάλους, βιβλίο με ποιήματα ή με συνταγές, βιβλίο με εικόνες ή χωρίς, βιβλίο γνώσεων ή φαντασίας. Και δεν νομίζω ότι υπάρχει ενθουσιασμός μεγαλύτερος απ’ αυτόν που νοιώθει κάποιος, όταν ανοίγει ένα καλό, συναρπαστικό, ζωντανό βιβλίο.

Εδώ και πολλά χρόνια γράφετε παιδικά βιβλία αλλά, φυσικά, μεταφράζετε παράλληλα. Υπάρχει κάποιο παιδικό βιβλίο που να γράψατε και να αντιμετωπίσατε

τη μεγαλύτερη δυσκολία στην διαδικασία της συγγραφής; Και αντίστοιχα, υπήρξε κάποιο βιβλίο που να σας δυσκόλεψε ιδιαίτερα κατά την μετάφρασή του;

Πρέπει να ομολογήσω ότι μ' αρέσει πολύ η δουλειά της μετάφρασης. Είναι μια δουλειά που μου μαθαίνει συνεχώς καινούργια πράγματα, με φέρνει συνεχώς σ' επαφή με καινούργιους, πρωτόγνωρους τρόπους σκέψης, με ιδέες που δεν είχαν περάσει από το μυαλό μου. Όσο πιο δύσκολο είναι ένα βιβλίο που μεταφράζω, τόσο το καλύτερο. Η μετάφραση είναι η αγαπημένη μου δουλειά. Αγαπώ όλα τα βιβλία που μεταφράζω. Αλλά τα Παραμύθια των Γκριμμ έχουν μια ξεχωριστή θέση στην καρδιά μου και στο μυαλό μου. Είναι από τα πολύ λίγα βιβλία που συνέχισα και συνεχίζω να τα δουλεύω και μετά το τέλος της μετάφρασης. Έχουν περάσει πολλά χρόνια από τότε που δούλεψα τη μετάφραση, η οποία κυκλοφορεί από την Άγρα. Δεν θυμάμαι πόσον καιρό τη δούλεψα. Αλλά πιστέψτε με: δεν ήταν καιρός κόππου και μόχθου. Ήταν καιρός ωραίος. Η μετάφραση δεν είναι ούτε αχάριστη ούτε σκοτεινή και λυπητερή δουλειά. Είναι από τις ωραιότερες δουλειές που υπάρχουν.

Για τα βιβλία που γράφω, τώρα, οι δυσκολίες είναι εντελώς άλλου τύπου: σ' αυτά ψάχνω τρόπους (λόγια, εικόνες, εκφράσεις, σκηνές) να δείξω στους άλλους αυτά που εγώ έχω ήδη στο μυαλό μου, αυτά που έχω ήδη σκεφτεί και αγαπήσει. Είναι κι αυτό μια δυσκολία συναρπαστική. Αν πρέπει πάντως ν' αναφέρω κάποιο βιβλίο με ιδιαίτερες δυσκολίες στη συγγραφή του θα πρέπει να διαλέξω τη Θεία Κωμωδία στη σειρά των εκδόσεων Παπαδόπουλος, Τα Κλασσικά, που είναι μια σειρά διασκευών κλασσικών έργων για παιδιά.

Έχετε κερδίσει 4 βραβεία έως τώρα (2007 Κρατικό Βραβείο παιδικού Βιβλίου Γνώσεων, 2012 Βραβείο Εικονογραφημένου Παιδικού Βιβλίου, 2013-2014 Βραβεία Βιβλίου Γνώσεων). Πως τα αντιμετωπίζετε και τι αντίκτυπο έχουν στην δουλειά σας; Λειτουργούν ως κινητήριος δύναμη για να συνεχίσετε, ως ενθάρρυνση και ικανοποίηση; Η' είναι κάτι το οποίο βρίσκεται «έξω» από την δική σας πορεία και διάθεση να συνεχίσετε το έργο σας;

Τα Μπράβο μ' αρέσουν, και να τα δίνω και να τα παίρνω. Είναι ωραίες στιγμές.

Ποιο είναι βιβλίο που διαβάσατε πρόσφατα και σας εξέπληξε/εντυπωσίασε; Υπάρχει ένα βιβλίο «κλασικό» που όσες φορές και να το διαβάσετε πάντα σας εκφράζει με τον ίδιο τρόπο, σας συγκινεί και σας «αγγίζει» με τον ίδιο τρόπο όπως την πρώτη φορά που το διαβάσατε;

Παιδικοί φίλοι που τους κάνω ακόμα πολύ παρέα ο Τομ Σώγερ και ο Χωκ Φιν. Καινούργιοι φίλοι, που τους γνώρισα πρόσφατα και είχα τη χαρά να τους μεταφέρω εγώ στην ελληνική γλώσσα: Ο Ρίκο και ο Όσκαρ, η τριλογία με τις δικές τους περιπέτειες, του Αντρέας Στάνιχέφελ, εκδ. Μεταίχμιο. -Οι 13 και 1/2 ζωές του Μπλε Αρκούδου, Walter Moers, εκδόσεις Άγρα -Ιστορίες των Μούμιν, Τούβε Γιάνσον, εκδ. Πατάκη.

<http://www.debop.gr/deBlog/interviews/maria-aggelidou-suggrafeas-metafrastria-paidika-vivlia-ekdoseis-papadopoulos-sinenteuxi-georgia-souvatzi>